

SADAFBAHIA, VERTEGENWOORDIGER POLISARIO-FRONT

Deadline juli 2001 nadert...

VN-secretaris-generaal Kofi Annan diende op 24 april laatstleden zijn jongste rapport over de Westelijke Sahara in bij de Algemene Vergadering. Het lijkt er eens te meer op dat de VN-baas nog maar eens een lege doos aanbiedt aan de leden van de VN en aan de Sahrawi's, die nu al sinds 1991 wachten op een politieke oplossing van dit dekolonatievraagstuk en op het zo lang beloofde VN-referendum over zelfbeschikking. "In het nieuwe VN-rapport staat werkelijk niets nieuws", zegt Sadafa Bahia. Hij is vertegenwoordiger in Parijs van het Polisariofront, de Saharaanse bevrijdingsbeweging.

"De speciale gezant van Kofi Annan, James Baker, zal nog eens een poging ondernemen om Marokko en het Polisariofront aan de onderhandelingstafel tot een politiek akkoord te brengen. Hij

moet dat doen voor het einde van het mandaat van de MINURSO (de VN-missie in de Westelijke Sahara), eind juni." Voor Sadafa Bahia zijn de mogelijkheden voor een diplomatiek succes van de VN beperkt: "Ofwel slaagt James Baker erin een politiek akkoord te bewerkstelligen, waardoor de VN eindelijk opnieuw werk kunnen maken van de organisatie van het referendum. Op de eerste plaats moet de identificatie van de stemgerechtigden worden afgerond. Een proces dat nu al jaren door Marokko wordt gesaboteerd. De Sahrawi's zijn bereid deze besprekingen ernstig te voeren. Wij wachten dus op het einde van het MINURSO-mandaat en we zijn benieuwd of James Baker de Marokkaanse overheid deze keer tot betere gedachten kan brengen."

"Het Polisariofront heeft het in het verleden al zo vaak herhaald: als de VN er niet in slagen eindelijk een oplossing te vinden en het referendum over zelfbeschikking te organiseren, zullen de Sahrawi's hun conclusies trekken. Begin juli 2001 is voor ons een deadline. Wij nemen dan de vrijheid om zelf naar oplossingen te zoeken, want dan staan we weer bij het beginpunt."

"Voor ons volk blijft de onzekerheid totaal," zegt Sadafa Bahia. "Marokko wil de impasse en denkt dat het de tijd aan zijn kant heeft. Deze stugge Marokkaanse houding zal alleen de instabiliteit in het gebied van de Maghreb vergroten. Trouwens de Marokkaanse overheid voelt zich de laatste tijd gesterkt door de onverantwoorde houding van een aantal Europese landen, die Marokko opnieuw wapens zijn gaan leveren."

Spanje heeft vorig jaar voor 6,5 miljoen dollar (312 miljoen frank) wapentuig geleverd aan het Marokkaanse leger. En op 31 maart jongstleden zorgde de Britse minister van Buitenlandse Zaken, Robin Cook (Labour), voor grote consternatie in het Lagerhuis, toen hij bekend maakte dat zijn regering groen licht had gegeven voor een contract van 3,5 miljoen pond (234 miljoen frank) tussen het Britse wapenbedrijf Royal Ordnance en het Marokkaanse leger. De Britse firma heeft inmiddels wisselstukken geleverd om 30 Marokkaanse kanonnen, die opgesteld staan op de verdedigingsmuur in de Westelijke Sahara, opnieuw gevechtsklaar te maken. 57 Britse Lagerhuisleden hebben inmiddels al scherp geprotesteerd tegen deze vernieuwde Brits-Marokkaanse militaire samenwerking. De Britse vredesbeweging 'War on Want' maakt zich klaar om een gerechtszaak in te spannen, omdat deze nieuwe wapenleveringen indruisen tegen de Britse en Europese richtlijnen inzake wapenexport. De ongerustheid over de houding van de Britse regering

Foto's : Tineke D'haese

in het conflict om de Westelijke Sahara werd nog aangewakkerd toen de Britse ambassadeur in Rabat, Anthony Layden, in een interview met de Marokkaanse paleiskrant 'Le Matin du Sahara et du Maghreb' op 24 maart verklaarde: "Als lid van de VN-Veiligheidsraad zal Groot-Brittannië zijn steun verderzetten aan de inspanningen van de VN-secretaris-generaal en zijn speciale gezant, James Baker, om een politieke oplossing te vinden voor het vraagstuk van de Westelijke Sahara, in het kader van de Marokkaanse soevereiniteit." De Britse ambassadeur sprak zich uit voor "een ruime autonomie voor de Sahara onder Marokkaanse soevereiniteit." Tot nog toe had Londen steeds zijn steun toegezegd aan het VN-vredesproces en de organisatie van een VN-referendum in de Westelijke Sahara...

Polisario

Wim de Neuter

SAHRAWI VROUWEN OVER HUN TOEKOMST

Een pleidooi voor dialoog met Marokkaanse vrouwen

“Het is moeilijk te dromen van morgen als je dromen van vandaag worden verwoest”, zegt Khadji Hamdi, parlements lid en verantwoordelijke voor informatie en cultuur van de Nationale Unie van de Sahrawi vrouwen (UNFS). “We leven al 10 jaar met de hoop op een referendum. Er bestaat een vredesplan, goedgekeurd door de internationale gemeenschap, maar het wordt niet uitgevoerd, omdat Marokko niet de politieke wil heeft om samen te werken met de Verenigde Naties en het Polisariofront. Wij, Sahrawi vrouwen, zijn zeer bezorgd over de huidige situatie. Wij hebben de afgelopen 25 jaar van strijd duur betaald en wij willen ons recht op vrij-

we uiteraard veel gemeen. Het is dezelfde strijd, hetzelfde verdriet, het leven in de kampen vertoont veel gelijkenissen. In ons geval werd al dat leed echter berokkend door onze burens, onze Arabische broeders. Zij bombardeerden ons met napalm en witte fosfor, zij slachtten onze kinderen en vrouwen af, zij voerden een heel precieze volkerenmoord uit.”

“Omwille van het conflict en de vele problemen krijgen wij een heel slecht beeld van de Marokkaanse bevolking. Dat verhindert ons echter niet na te denken over de toekomst. Een eerste stap zou kunnen zijn dat onze Marokkaanse broeders en zusters naar ons zouden luister-

stere, ons zouden leren kennen en begrijpen. Daarom zijn wij vragende partij voor een ernstige en eerlijke dialoog met de democratische vrouwen van Marokko. Hoe komt het dat de Marokkaanse regering en het Polisariofront tot Houston gaan om te onderhandelen en dat wij vrouwen er niet in slagen met elkaar rond de tafel te gaan zitten? De Marokkaanse vrouwen moeten begrijpen wat er gebeurt in de Westelijke Sahara, zij weten dat niet. Zij hebben ook hun man, vader, broer of zoon verloren in een vergeten en onbekende oorlog. Ook de democratische vrouwen in Marokko leven onder grote druk en repressie. Ondanks alle geruchten over de nieuwe democratische wind in het huidige Marokko, is er met de jonge koning niets veranderd. Europa zou ons kunnen helpen met de start van een dialoog tussen Marokkaanse en Sahrawi

vrouwen. Als dat lukt, lijkt een dialoog tussen de Marokkaanse regering en het Polisariofront ook veel meer haalbaar. Het Europa dat opkomt voor de mensenrechten, dat de democratie verdedigt, dat zelf twee wereldoorlogen heeft meegemaakt, moet ons helpen. Zoals er een grote beweging is geweest tegen de apartheid, zo zou er ook een solidariteitsactie moeten zijn met het recht op zelfbeschikking van het Sahrawi volk. België, als toekomstige voorzitter van de EU moet haar rol spelen. Wij zijn er niet tegen dat Europa relaties onderhoudt met Marokko, als die relaties er maar voor zorgen dat er druk uitgeoefend wordt die leidt naar een definitieve oplossing van het conflict.

Karin Lievens

Foto's : Timeke D'haese

Sahrawi vrouwen

heid en op het leven niet verliezen.”

Khadji Hamdi, behoort tot de delegatie Sahrawi vrouwen die deelnam aan een seminarie¹ om zich over hun toekomst als vrouw binnen de Sahrawi samenleving te bezinnen. De Sahrawi vrouwen strijden doelbewust op twee fronten: ze gaan voluit voor de strijd voor de onafhankelijkheid van de Westelijke Sahara, maar tegelijkertijd werken ze aan hun emancipatie en willen ze na de bevrijdingsstrijd niet terug naar huis en haard gestuurd worden. Geen overbodige bekommernissen, zo bleek uit de getuigenissen van vrouwen uit Algerije, Zuid-Afrika, Palestina en El Salvador.

Kadji Hamdi: “Uit die verhalen leer ik dat de strijd van de vrouwen overal dezelfde is, ondanks de lokale en culturele verschillen, ondanks de geografische afstanden. Daarom is dit soort uitwisselingen zo belangrijk. Zowel in Zuid-Afrika als in El Salvador hebben de vrouwen een groot aandeel gehad in de bevrijdingsstrijd en nemen ze nog steeds, in meerdere of mindere mate, hun verantwoordelijkheid op. Ze hebben daarbij met heel wat obstakels af te rekenen. Met de vrouwen in Palestina hebben

¹ Georganiseerd door het Belgisch Comité voor Steun aan het Sahrawivolk; Nationale Unie van Sahrawi vrouwen (UNFS); Oxfam-Solidariteit en le Monde Selon les Femmes.